

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, 2013. évi december hó 4. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés előkészületének büntette miatt **I.r. vádlott** ellen indult büntető ügyben a Veszprémi Törvényszék 2012. évi március hó 28. napján kihirdetett 1.B.800/2011/12. számú ítéletét **megváltoztatja** azzal, hogy a vádlott cselekményét a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő emberölés előkészülete büntettének minősíti.

Ezért az első fokú bíróság által kiszabott szabadságvesztésre és közügyektől eltiltásra ítéli.

A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés 2/3 részének kitöltését követő nap.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja, azzal, hogy a vádlott személyigazolványának a száma:

A másodfokú eljárásban 8.980. (nyolcezer-kilencszáznyolcvan) Ft bűnügyi költség merült fel, melyet a vádlott köteles az államnak megfizetni.

I n d o k o l á s :

A Veszprémi Törvényszék a 2012. március 28. napján kihirdetett 1.B.800/2011/12. szám alatti ítéletével **I.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.166.§ (1) és (3) bekezdése szerint minősülő emberölés előkészületének büntettében. Ezért 2 év börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség viselésére a vádlottat kötelezte.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, a kiszabott büntetés súlyosítása, míg a vádlott és védője enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában az ügyési fellebbezést fenntartva hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást az eljárási szabályok betartása mellett teljes körűen folytatta le, a megállapított tényállás felderített, hiánytalan, összhangban áll az iratok tartalmával és téves ténybeli következtetéseket sem tartalmaz. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is eleget tett. A tényállásból helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és nem tévedett az elkövetett cselekmény minősítését illetően sem. Az alkalmazandó jogszabály tekintetében indítványt tett az ítélet kiegészítésére annyiban, hogy a bíróság az elkövetés idején hatályos törvényt alkalmazta. A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jórészt helyesen tárta fel, az enyhítő körülmények köréből azonban mellőzni szükséges a felindult állapotban történő elkövetésre utalást, mert ahogyan azt az ítélet indokolásában az elsőfokú bíróság is kifejtette ezt a felindult állapotot elsődlegesen a terhelt belső személyiségjegyei alakították ki és okaként nem társadalmilag méltányolható indok szerepel. A terhelt alaptalanul, saját magát hozta olyan felfokozott idegállapotba, amelyben ezt a bűncselekményt megvalósította. A kiszabott büntetéssel kapcsolatosan a fellebbviteli főügyészség arra az álláspontra helyezkedett, hogy a büntetés tartama nem áll arányban a cselekmény tárgyi súlyával. A vádlott végrehajtásra irányuló kitartó szándéka, az ilyen jellegű cselekmények elszaporodottsága úgy a speciális, mint a generális prevenció érdekében szükségessé teszi a büntetés súlyosítását. Tekintve, hogy az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek a fellebbviteli főügyészség a fentiek szerint a büntetés súlyosítását, egyebekben pedig az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta a bűnösségi körülmények kisebb korrekciója mellett.

A másodfokú nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban foglaltakat - egy helyütt változtatva azon - fenntartotta. Hivatkozott arra, hogy az első fokú bíróság a cselekmény elbírálásakor helyesen az elkövetéskor hatályos törvényt alkalmazta. A 2013. július 1. napjával hatályba lépett 2012.évi C. törvényre /új Btk./ figyelemmel a másodfokú eljárásban is vizsgálni szükséges az alkalmazandó jogszabályt. E körben utalt arra, hogy ugyan az új Btk. az emberölés előkészületének büntette vonatkozásában a korábbi 2 hónap helyett a büntetési tétel alsó határát 1 évre felemelte, a feltételes kedvezményre vonatkozó rendelkezése azonban enyhébb elbírálást tesz lehetővé a korábbi Btk.-nál. E két rendelkezés egybevetésével a jelenleg hatályos törvény alkalmazására tett indítványt, mivel álláspontja szerint összhatásban az új kedvezőbb elbírálást a vádlott számára. Ezért indítványozta, hogy az ítélőtábla a törvényszék ítéletét változtassa meg, a vádlott terhére rótt cselekményt a 2012.évi C. tv. 160. § /3/ bekezdése szerint minősítse, a fő- és mellékbüntetés tartamát emelje fel, egyebekben az első fokú ítéletet hagyja helyben.

I.r. vádlott védője a felmentésre irányuló fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint az első fokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, ítéleti tényállása megalapozott,

ugyanakkor tévedett, amikor a vádlott bűnösségére az adott bűncselekményben következtetést vont. A védő lényegében a Legfelsőbb Bíróság 15.számú irányelvében és az annak helyébe lépő 3/2013. Büntető jogegységi határozat I/6. pontjában az erős felindulásban elkövetett emberöléshez fűzött értelmezésre és elvi tartalmú megállapításokra hivatkozva sorakoztatta fel azokat a körülményeket, amelyre tekintettel a cselekmény- befejezettsége esetén - erős felindulásban elkövetett emberölésként minősülne. E körben vitatta a védő, hogy **I.r. vádlott** a volt élettársával szemben érzett féltékenységből eredően hozta volna magát az adott felfokozott indulati állapotba. Álláspontja szerint ennek kiváltó oka valójában az volt, hogy **I.r. vádlott** a telefonbeszélgetést követően azt gondolta, hogy azért nem mehet másnap reggel meglátogatni a gyermekeket, mert azokkal az édesanyjuk még az esti órákban is a búcsúban tartózkodik. Az emiatt kialakult vita, veszekedés, mint külső körülmény hatására került a vádlott méltányolható, erkölcsileg menthető indulati állapotba, melyben rögtönösen, az emberölési szándék kialakulását követően azonnal cselekedni kezdett, ekként az erős felindulásban elkövetett emberölés büntetnének megállapításához szükséges együttes feltételek megvalósultak. Tekintve, hogy a törvény az erős felindulásban elkövetett emberölés előkészületét nem rendeli büntetni, ezért bűncselekmény hiányában a vádlott felmentésére tett indítványt.

A másodfokú nyilvános ülésen jelen lévő vádlott csatlakozott védőjéhez.

A fellebbezésekre tekintettel az ítéletábra a törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírálta a Be. 348.§ /1/ bekezdése szerint.

Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság az eljárási szabályok betartása mellett megfelelő körben folytatta le a bizonyítási eljárást. Rendelkezésre állt a vádlott, a sértett, a telefonhívások alkalmával jelen lévő, a vádlottal telefonon is beszélő **1. tanú**, a vádlottat igazoltató rendőrök, a vádlottat az orvoshoz kísérő rendőr, illetve a vádlottat vizsgáló orvos és a vádlott édesanyjának tanúvallomása, a telefonos segélyhívás írásban rögzített hanganyaga és az ügyben készült igazságügyi elmeorvosi szakértői vélemény is.

Ezeket a bizonyítékokat az első fokú bíróság egyenként és összességében is megvizsgálta. Részletesen elemezte bizonyítékértékelő, mérlegelő tevékenysége során a vádlott önmagának is ellentmondó vallomásait, összevetve a sértett és **1. tanú** egybehangzó vallomásaival is. Megindokolta, hogy ennek eredményeként miért nem fogadta el a vádlott azon védekezését, hogy őt **2. tanú** és egy a számára ismeretlen férfi a telefonban sértegette, szidalmazta. Indokát adta annak is, hogy a vádlott szándékára nézve miért és mely bizonyítékok alapján vont következtetést. E körben vizsgálta **3. tanú**, az igazoltatást végző rendőrök, a kísérő rendőr és a vádlottat vizsgáló orvosnő vallomásait. Ezek a vallomások egyezők voltak abban, hogy valamennyi, a vádlottal kapcsolatba került tanúnak a vádlott viselkedése, kijelentései alapján egyértelműen az volt a meggyőződése, hogy **I.r. vádlott** vádlott ölési

szándékkal indult el lakóhelyéről N.-ra, erről a szándékaról útközben sem mondott le, olyannyira nem, hogy az orvos szükségét látta pszichiátriai kezelésének is.

A logika szabályainak megfelelő bizonyítékértékelő, mérlegelő tevékenység eredményeként az első fokú bíróság megalapozott tényállást állapított meg, mely így a Be. 351.§ /1/ bekezdése szerint alapját képezhette a másodfokú bíróság határozatának is.

A tényállás alapján helyesen vont következtetést a törvényszék **I.r. vádlott** bűnösségére, helyes a bűncselekmény megnevezése, jogi minősítése és az ehhez fűzött indokolás is. Az első fokú bíróság végig elemezte, hogy milyen ok folyamatok vezettek a vádlott szándékának kialakulásához, vizsgálta azt is, hogy az általa előkészített cselekmény emberölés, vagy erős felindulásban elkövetett emberölés büntettségéhez kapcsolódott-e. E kérdésben sem tévedett, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy a vádlottnál az ép-lélektani alapon kialakult indulatot jelentősebb részben nem külső ok, hanem a személyiségében rejlő tényezők váltották ki, mindemellett erős felindulása nem igazolható és erkölcsileg sem menthető. A megállapított tényállás szerint **2. tanú** és a társaságában lévő **1. tanú** nem tanúsított olyan magatartást, amely a vádlott felháborodását, haragját kiválthatta. A védelmi érvelés, - amely tulajdonképpen a bíróság mérlegelését is támadja, - e részében nem foghatott helyt. Önmagában nem alapozhatja meg az erős felindulásban elkövetett emberölés megállapítását az elkövető elkeseredettsége, szomorúsága, idegfeszült állapota. Az erős felindulás megállapításához megkívánt méltányolható oknak is bizonyos fokig igazolhatónak és erkölcsileg menthetőnek kell lennie, vagyis vizsgálni kell, hogy az elkövetést kiváltó ok súlyossága, valamint az arra reagáló magatartás objektíve is arányban áll-e. Az első fokú bíróság ezzel kapcsolatosan is helyesen foglalt állást akként, hogy semmilyen méltányolható körülmény nem tárható fel, amely a vádlott felfokozott, túlméretezett indulatkitörését kiválthatta volna.

A 2013. július 1. napjától hatályos 2012. évi C. törvényre figyelemmel a másodfokú bíróságnak vizsgálnia kellett, hogy az elkövetéskor, vagy az elbíráláskor hatályos törvény rendelkezéseit alkalmazza-e a cselekmény elbírálásakor. Az elkövetéskor hatályos törvény az emberölés előkészületét 2 hónaptól 5 évig, a jelenleg hatályos törvény 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni. Az ítélőtábla megítélése szerint az alsó tételhatár megemelkedése jelen ügy szempontjából nem releváns, hiszen az elkövetéskor hatályos törvény alkalmazása mellett sem kerülhetett volna sor törvényesen olyan mértékű szabadságvesztés kiszabására, amely az 1 évet nem éri el. Ugyanakkor az új törvény feltételes kedvezményre vonatkozó rendelkezései kedvezőbb elbírálást nyújtanak, figyelemmel a Kúria 4/2013 (X.14.) Bk. véleményére is, ezért az ítélőtábla a jelenleg hatályos törvényt alkalmazva, - az

első fokú bíróság ítéletét a Be. 372.§ /1/ bekezdése alapján megváltoztatva, - a vádlott cselekményét a Btk. 160.§ /1/ és /3/ bekezdése szerint minősülő emberölés előkészülete büntettének minősítette.

Az eltérő minősülés miatt új büntetés kiszabása vált indokolttá. Ennek során az ítélet tábla is figyelemmel volt az első fokú bíróság által helyesen feltárt enyhítő és súlyosító körülményekre, ezek mellett további enyhítő körülményként értékelte az első fokú ítélet meghozatala óta is eltelt jelentősebb időmúlást, a sértetti megbocsátást. Olyan egyéb körülményeket, amelyek mindemellett is a törvényszék által kiszabott büntetés súlyosítását indokolták volna, nem talált. Az ítélet tábla is osztotta az első fokú bíróság azon álláspontját, hogy a közép mértéket el nem érő, ám de súlytalannak egyáltalán nem tekinthető büntetés is elégséges a vádlottal szemben. Ebből következik azonban az is, hogy a felmentésre irányuló fellebbezés keretén belül az ítélet tábla az első fokon alkalmazott büntetés enyhítésére sem látott törvényes lehetőséget. A börtönbüntetés tartamához megfelelően igazodik a közügyektől eltiltás mértéke is, mindezek alapján az ítélet tábla **I.r.** vádlottat az első fokon alkalmazott börtönbüntetésre és közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a börtönfokozat a Btk.37.§ /2/ bekezdés a/ pontján, a közügyektől eltiltás a Btk. 61-62.§-án alapszik.

A Btk. 38.§/1/ és /2/ bekezdése szerint rendelkezett a feltételes szabadság legkorábbi időpontjáról.

Észlelte, hogy az ítélet rendelkező része a vádlott személyi adatai közt nem rögzíti a személyazonosító számot, ezért azt pótolta, egyebekben az ítélet további törvényes rendelkezéseit a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján helyben hagyta azzal, hogy a büntetés kiszabására vonatkozó törvényhely a Btk. 79-80. §-án, a fogvatartásban töltött idő beszámítása a Btk. 92.§-án, az elkobzásra vonatkozó rendelkezés a Btk. 72.§ /1/ bekezdés a/ pontján alapszik.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Be. 381.§ /1/ bekezdése szerint rendelkezett.

Győr, 2013. december 4. napján

. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

Dr. Takácsné
dr. Helyes Klára sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Csák Csilla sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és ezáltal a Veszprémi Törvényszék 2012. március 28. napján kelt 1.B.800/2011/12. szám alatti ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2013. december 4. napján

. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: